Wenemaa Kommunistline (enamlaste) Partei.

Kõigi maade töölised ühinegu!

Edasi

Üksiku numbri hind 60 kop. Raudteel 65 kop.

Toimetuse kõnetunnid on igal tööpäeval 2—3 õhtul. Tel. 243-29.

Talitus on awatud igal tööpäeval hommiku kella 10—4 päile lõunat. Telefon 663-89.

Tellimiste hind: 1 kuu — 15 rbl., 2 kuud 30 k. 3 kuud — 45 k.

Tellimiste adress: В контору газ. „Эдасъ", Петроградъ, Социалистическая ул. (б. Ивановская) 14.

Adressi muutmine 75 kop.

Eesti Osakondade Peterburi komitee häälekandja.

№ 84. PÄEWALEHT. Kesknädalal, 23. aprillil 1919. a.

Türgimaa — nõukogude wabariik.

Waewalt jõuab aeg nädala päewade pikkuse teekonna ära teha, kui juba uus rõõmusõnum maailma rõhutuid rahwaid terwitamas. Seekord toob telegrahw teate Türgimaa Nõukogude Wabariigist.

Kindlalt ja määramatalt täidab revolutsioon ajaloo kõrget, püha ülesannet. Kulutulena häwitab ta järk-järgult wana, kõdunenud ühiskonna elu wärehituse, et maad anda uuele kommunistlisele ühiskonna elule, mis III. Internatsionali kaitsel ona ajaloolist teekonda algamas.

Terwe ilma „suurus" wäriseb ta ees. Weel hiljuti wõitja „autähe" all elu näitelawale astunud imperialistid kannawad jõetuse pitseri otsal. Hirmuga ootawad nad silmapilku, mil kord nendeni jõab.

Ja see on ligi. Päästmist ei ole. Tormikell kuulutab kahteistkümnendat tunniaega. Ainult minutid on weel ja siis on wana ilm waremis, mille pinnale uus elu tärkab, mis wabastab rahwad aastasadasi kestnud piinast. Proletariaadi read kiswawad, kes III. Internatsionaali lipu all sotsiaalse revolutsiooni radasi sammuwad. Kommunism käib wõidukäiku.

Kõik püüded ja katsed sotsiaalse revolutsiooni edasitungimist takistada, on wõimetuks jäänud.

Kõik püüded ja katsed kommunismi röövlugudega ühendada on ajaloo pilke alla sattunud. Ühkelt, kui noor kangelane, astub ta ona määratud radasi ja jätab punase lipu lehwima sinna, kust ta wõidukäigul wanailma jäänud teelt pühkinud.

Konstantinopolis lehwib punane revolutsioonilipp. — Konstantinopoli töörahwas on elu walitsejat. Ja warsti on kogu ilma proletariaat ilma walitsejaks, sest wiimse wõitluse maale lahing otsustaw toob.

—er.

Eesti „sotsialistlised" erakonnad ja nende tegewus.

„Postimees" kirjutab järgmist: „Ajutise walitsuse püüdis ued läksid selle järele, kui sotsialdemokraatlaste esitajad Ajutisest Walitsusest wälja olid astunud, ige ägedaks, wiimastel päewadel juba kuni lubamata piirini sest ettewaatamata kombel langes isegi mööduka mehe suust kaetud ähwardus Ajutawa Kogu boikoteerimisest.

Süüdistajad peaksid meeles pidama, et see walitsuse kurs, mida nüüd nii ägedalt hukka mõistetakse, mitte eilsest päewast pärit ei ole, waid et see muutmata sihis sest ajast tuleb, kus sotsialdemokraatid ise walitsuses olles ühelhäälel enamsti, nagu walitsuse esitajate suust kuuldus, otsusi tegid, mis walitsuse kursile põhjooned ra as. . .

Mis sotsialdemokraate leppimataks tegi walitsusesse edasi jääda — see on selgesti tunda: põhimõttelik eemalehoidmine walitsusest, et käed wabamad oleksid arwustamiseks ja kiretustöö tegemise s walimistel Ajutawasse Kogusse. „Sotsialdemokraat" nimetas ka ise ühe „karedama" taktika põhjused: „suured tööliste hulgad ei ole sellega rahul olnud, et sotsialistine maapäewa frakt sioon ja ajutise walitsuse liikmed kodanlastega liig sõbralikult koos töötawad".

Nii siis on suurema sõjalikkuse põhjuseks pääasjalikult erakorralised põhjused ja erakonna poliitiline wahekord juhtide ja juhitawate wahel".

Et see tõesti nii, nagu „Postimees" siin tähendab, wõib selgelt järeldada, kui meie seisukorda lähemalt waatleme.

„Sotsialdemokraat" kutsub töölisi, kes osalt, wõib olla, tema arwustusest ja osalt, loomulikult endi äratungemise järele kodanlist walitsust otsustasid kukutada, korda pidama. Oma uuemas numbris teatab leht uhtlirjas, et Tallinnas tööliste seas kihutus-kirju awaliku mässu tõstmise sihis laiali olla laotatud. Ta hoiatab löölisi niisuguse kihutuse wastu kõige tõsisemalt ja tüsedamalt, selle pääle tähendades, et töölisel awaneb täieline wõimalus oma sihtide teostamiseks ainu't kultuurilises poliitilises wõitluses asutawa kogu läbi.

Nimoodi jutlustab „Sotsiaaldemokraat" iga nurga pääl: „Kainemist", manitseb ta „isa ikult". Ta hoiatab suures rõõmus, kui sotsiaal-revolutsionäärid paremale poole nihkuwad „a walgekaartlastele ümber kaela langewad.

„Sotsial-revolutsionäärid", kes ennem kommunistidega ühes töötasid ja nende taktika õigeks tiitsid, on nüüd oma taktikat muutnud. Nende tegewus läheb walgekaartlastega kõige lähemas ühenduses — nad on ise walgekaartideks saanud. Seda jammu seletawad nad järgmiselt: „Meie seisukoht demokraatia wastu aasta tagasi oli teistsugune, kui teistel siin, s. o. Ajutises walitsuses esitatud erakondadel. Wõitluses tuhinal töötawa kasude eest pidime meie kaugele ette wiima endi wõitluse positsioonid. Aga muutunud seisukord, mida on toonud okkupatsioon ja iseranis olud rahwa toitluse alal, on sundinud meid tagasi tõmbama oma positsioone. Demokraatia sai muutund oludes wäärtuseks, mida waja kaitsta ka siis, kui okkupatsiooni wõim langes, pidime ajuma samale seisukohale, — demokraatia, kui edulise kultuuri wäärtuste kaitsmise seisukohale".

Siin ei tarwitse meie pikemalt seletata. Sots.-rew. seisukoht on meile täiesti selge nende endi sõnade järele.

Meie leiame endisedsotsialistid, ja sotsialdemokraadid ja sots. rew. ka Eesti kodanlaste ridades.

„Sotsiaaldemokraat" tähendas Rootsi pahempoolsele sotsialissidе protesti puhul Eestisse wägede saatmise wastu: Eesti seltsimehed, Rootsi sotsiaaldemokraadid! Mitte Eesti- ja Liiwimaa sotsialdemokraatidel ei kawatse teile appi tulla, waid nendele kommunistidele, kes mitmed sotsialdemokraatide põhjusmõtted jalgade alla on tallanud." Kui weel järgmise „Sotsialdemokraatis" ilmund kirjelduse pääle. A. Rei poolt juhime, siis selgub, et päämehed, endised sotsialistid, kööliste hulkasid tagasi hoiawad, et endile asutawasse kogusse pehmeid kohti muretseda. A. Rei kirjutab muu seas järgmiselt:

„Küsime nüüd: kas wõiwad Anweldt ja Pöögelmann öelda, et nad kõik muud abinõud ja teed on ära proowinud, et werewalamist ja sõjakolebust ärahoida? Kas on meil mingisugust wabandust, et nemad mitte ei ole kergemeelselt alustanud ja wäljakutsunud selle sõja, mis praegu meie maal möllab? Kas ei ole nemad kergemeelselt wõõrad wed meie maale kutsunud. Nende küsimuste pääle wõib ainult üks wastus olla, üksköik, missuguselt seisukohalt asja pääle waadata. Isegi kommunisti seisukohale asudes ei saa muud öelda, kui ainult ühte: see on meeletu kuritegu! Teie südametunnistuse pääle, Anweldt, Pöögelmann ja kompanii, langewad kõik selle ja ohwrid, kõik leskede, waestelaste ja sandide pisarad ja needmised!" (siia alla käiwad ka muidugi walgete terroriohwrid? „Esta").

Edasi seletab A. Rei pikalt ja laialt, et oleks olnud tarwis ikagi asutawat nõukogu ära oodata, seletades: Sotsialistlise revolutsiooni wib wäga hästi ka siis, pääle asutawa kogu kokkutulekut, toime panna. Kuda moodi ja mis poolest wõib asutaw kogu sotsialistlist revolutsiooni takistada. Ei kuidagi! Ta wõib teda ainult edendada ja tema wõidulootusеid kaswatada. Eriteks on wõimalik, et kommunistid asutawas kogus enamuse saawad. (Kas kuuled! — „Esta"). Aga ka siis, kui nad asutawas kogus mitte enamust ei saa, ei saa see kogu kommunistide püüdeid ega wõidukäiku kuidagi takistada. Kui kommunistid enamust ei saa, siis saawad enamuse need, keda kommunistid — üksköik kas õieti wõi ekslikult, wäikekodanluseks nimetawad. Wabrikute ja pankade „natsionaliseerimist" ja muid samuseid kommunistlisi katseid ei hakka see „wäikekodanlus" küll mitte tegema, aga ta tahab p hjalikka reformisi läbi wiia. Nii ei ole asutawast kogust sotsialistlisele revolutsioonile ja kommunismile mingisugust h daohtu ega takistust karta. Mikspärast teda siis mitte ära oodata."

Wähe edasi purtskab A. Rei kõik oma südame päält wälja, trahwiks, et asutaw kogu mitte kokku tulla ei saa, kusjuures: „Kas kunagi maailma ajaloos isewalitsewad kuningad ja wägiwalla walitsused nii kergemeelselt ühte sõda on alustanud? (Peab tunnistama et A. Rei ajalugu küll ei tunne! „Esta"). Kuid meie ei taha neile töörahwa lunastajatele ja õndsaks tegijatele ülekohut teha. Me ei taha asja puudulikult ja ühekülgselt waadata. See mis me siiamaani harutasime, on õige, kui me Eesti maatepunktist asjapääle waatame; isegi Eesti kommunistide waatepunktist on sõja algamine Anweldti, Pöögelmanni ja ko. poolt meeletu kergemeelsus ja kuritegu, mille eest neid kapjed saawad needma. — Aga ainult Eesti kommunistide waatepunktilt. (A. Rei arwamise järele wõiks kommunist niisama patrioot olla, nagu seda tema kui „sotsialdemokraat" on. „Esta"). Inimeselt ära seletataw on see meeletu ettewõtte ainult siis, kui me praeguse Wenemaa wõimumees e waat punktile ajame. Need Rahamehed ja Bronsteinid ja Apfelbaumid ja Zederbaumid ja Goldbergid ja muud bergid ja baumid, kes praeguse Wenemaa üle walitsewad, ei wõinud kahte kuud oodata — waja ingiastest ette sõnda.... (Kahe kuu pärast oleks meil asutaw kogu kokku tulnud. „Esta"). Meie kommunistidest wõib täie õigusega öelda: nad tahawad — wõib olla — Eesti rahwale ja Eesti töölisteklassile hääd teha (A. Rei ise aab seletest wäga hästi aru, kuid ta ei sõua seda mitte ära seletada oma „patriootilise sodi" sees. „Esta") aga kõik mis nad teewad läheb ikka Eesti rahwa tigedamatele wastastele kasuks: Balti parunitele, Saksa imperialistidele ja Suurwene imperialistidele. Nad tahawad meie töötawale rahwale „wabadust" tuua ja toowad ainult sõda, laastamist ja nälga".

Lisame siin kohal juurde, et „sotsialistid" oma erakonna liikme, ilukirjaniku Eduard Wilde wäljamaale saatsid, et kommunistide „koledustest" sääl wäljapasundada.

Kuid tööliste hulgad lähewad nähtawasti teist teed. Punase sõjawäe päältormamise ajal jäi seisukord Narwas wäga kardetawaks walgetele mõrtsukatele, sest kõige ägedama wõitluse ajal ilmunud sõjariistus töölised häliste uulitsatele, et päältormawale punasele sõjawäele oma awitawat käit anda.

Suur rahulolematus on maad wõtnud igal pool, pääle tööliste, ka maa waeste inimeste seas. Kui meie saaremaa mässu pääle siin ainult mõõdaminnes tähendame, millest juba enemalt oleme juttu teinud, siis ainult selleks, et ühtlasi pilti teiste sündmustega kujutada. Tartu maakonna maatamehed on järgmise protesti ära annud:

Eesti maanõukogu esimehele ja Eesti Ajutisele walitsusele.

Tartu maakonnawalitsus, maakonnas toime panduд hulgaliste kinniwõtmiste küsimust läbi arutades, otsustab ajutisele walitsusele ja ajutise maapäewale selle kohta järgmist teatada: Inimese wangistamine on tema isiku kallal wägiwalla toimepanemine, seega surwe (terrori) abinõu. Hulgaline wangistamine, kuigi ehk lühemaks ajaks, on seega kahtlemata terrori nähtus, waatamata selle pääle, kas kedagi ära hukkatakse wõi mitte. Terrori wajadust ei wõi Tartu maakonna walitsus mitte tarwilikuks tunnistada.

1) Ta ei ole mitte ühegi juhtumist saanud kindlaks teha, kus elanikud taganewatele Eesti wägedele, kuigi need suures korratuses liitusid, oleks kallale tunginud, Enamlise wõimu maksma panemine sai wõimaldatud alles tsisetunginud enamlaste wägede toel ja surwel ja wõtsid temast oja wäga wäike protsent terwest rahwast, hoopis wastuoksa Soome kodusõjale, mille lõppujõudmisi nähtawasti korrata tahetakse. Waenlase maalt wälja lõimine laks sellepärast nii kergelt, et elanikud, ka töörahwas, enamlastele waenulikud eht wähemalt ükskõiksed olid.

2) Maakonna enamlaste hirmutegude uurimise kommisjoni kaudu senini kogutud teadete järele on enamlaste terrori läbi maakonnas 20—30 inimest kannatanud, mis nii wäikene arw on, et mingisugust hulgalist wastuterrori ei õigusta, päälegi, et enamlaste hirmutegude juures woorad on kaastegewad olnud.

3) Hulgalised kinniwõtmised, mis, kui nad üle terwe maa alganud hulatuses läbi wiidi, tõmneid tuhandeid inimesi otsekohesele puututawad, kütkna kibedust ja rahwa seas laialt arwamist tekitab, et 1905. ja 1918. a. parunite poolt korraldatud sündmused kordawad, päälegi parunite otsekohesi osawõtmisel. Laialt tekkib tunne, nagu seataks jalule mitte Eesti demokraatlist wabariiki, waid Balti [illegible]

Kuulutus.

Eesti Töörahwa Kommuuni 1917—1918 a. tegelaste palkade wäljamaksmise asjus teatab Siseasjade Walitsuse poolt määratud kommisjon, et palkade ja ewakueerimise raha wäljamaksmine saab toimetatud selle Kommisjoni poolt:

1) Petrogradis, Eesti Kommissariaadi ruumides (Teatralnaja uul. nr. 8) 19—24. aprillini.

2) Kroonlinnas Eesti Tööliste Ühisuse ruumides (Sowetskaja uul.) 26. ja 27. aprillil.

3) Gatchinos — 3. Eesti Kommunistlise kerge suurtükiwäe batarei juures — 29. ja 30. aprillil.

4) Jamburgis, Partei Komitee ruumides (Petrogradskaja uul.) 2. ja 3. mail s. a.

5) Narwa wäerinnal asuwate sõjawäe osade juures — 4. ja 5. mail.

Tähendus: Wäljamaksmine saab toimetud iga päew homm. kella 9 kuni kella 4 p. l., päle 23. ja 24. aprillil, missugustel päewadel wäljamaksmist kella 12—2 p. l. toimetakse.

Järgnewate wäljamaksmiste üle, mis sisseantawate nõudmiste põhjul selgnema saawad, saab iseäraline teadaandmine „Töölises" ja „Edasis" ilmuma.

Palka ja ewakueerimise raha maksetakse juhtumistel, mis Eesti Töörahwa Kommuuni määruses (w. „Tööline" nr. 19, 18. märtsist 1919. a.) ära tähendatud on. Raha kättesaamiseks peab nõukogu tööline isiklikult ehk oma woliniku läbi, kellel tema kirjalik wolitus ja allkiri wastawas ametiasutuses tõendatud, tõendus-dokumendid ette näitama, mis tõendawad, et temal palk saamata jäänud. Sarnase dokumendi puudusel peawad wähemalt kaks kommunistlise partei liiget oma allkirjadega seda tõendama, kuid need allkirjad peawad kohalise partei komitee poolt õigeks tunnistatama. Selle järele täidab tööline ehk tema wolinik kommisjoni ankettlehe.

Selforral, kui mingit kirjalist tõendust ette ei tooda, otsustab kommisjon wäljamaksmist oma häksarwamise järele; kuid igatahes tuleb kahel parteiseltsilisel ülemalpool äranäidatud korras tõendada, et nemad nõudjat kui korralikku seltsimeest tunnewad ja tema korralikkuse eest wastutawad.

Kõik omal ajal Peterburis Eesti asjade kommissariaadi ehk Narwas kommuuni panka sissetantud teadaandmised on kommisjonile edasi antud. Kui sedsuguste teadaandmiste juure tõendawad dokumendid raha saamiseks ligi pandud ei olnud, siis on nõudja kahustatud raha kättesaamiseks ülemaltähendatud nõudmised täitma.

Wäljamaksmine, wiibis Narwa ja Wõru ewakueerimise pärast.

1917—1918. a. Nõukogu tegelaste palkade wäljamaksmise kommisjoni

Esimees: M. Mintel.
Liikmed: K. Rosenberg.
K. Mayer.
K. Loorberg.
Asjaajaja Friedr. Sällik.

Luugas, 15. aprillil 1919. a.

Tartu maakonna walitsus on selle tõttu kindlas arwamises, et masselise terrori tarwitamine Eesti riikluse seisukohalt sugugi tarwiline ei ole, waid koguni kahju toob. Ühtegi riiki ei saa hirmu-abin ude waral kindlustada, waid suure jooniliste ajalohaste uuenduste läbiwiimise teel. Suurt protsenti rahwast ei wõi kurjategijategijateks pidada, keda tarwis nuhelda. Kui riigiwastaline meeleolu tekkib, siis tähendab see laiemate kihtide elutingimiste wiletsust, mille kõrwaldamisega ka wastuhakkamisel kipind alt ära kistakse. Kõige selle pärast mõistab Tartumaa-walitsus hulg liste surweab nõude tarwitamise hukka ja lükkab iga wastutuse tema tarwitusele taga ärjede eest oma päält ära.

Tartus, 8. weebruaril 1919. (Allkirjad).

Sarnased protestid seletawad wäga selgelt, et need piinamiste s. o. walge terrori tagaajajad on. Kuid „Sotsialdemokraat", Tallinnas, lausub nende kohta järgmiselt, pääle selle kui ta enamlaste koledustest on teateid toonud:

„Meil ihaldakse rahu, kuid rahu ei saa meie mitte. Ei paista peaaegu mingit teed rahu maksmapanemiseks. Ja kuna see nii on, siis hakkawad paenduwamad ning nõdremad iseloomud arwama, et seda rahu ka wiimsema werehinna — alla andmise eest wõiks osta. Aga see on eksitus, kõnelemata juba sellest, allaandmine meid kõige õigluse tumasse järge heidaks. See on eksitus rahwaste enese wastu, sest allaandmisega ei saa meie rahu. Allaandmises ei ole rahu.

Seda kestaks ikkagi edasi. Naised ning noored mehed mobiliseeritaks ikkagi, wanad tudikesed ka, (Eesti „oma aj. walitsus" on lõik nacsterahwad, 17—50 a. sõjawäe „töõde" jaots mobiliseerinud ja meeste rahwad on sõjawälle teenima pandud 16—60 aastani. „Esta". Sest Wenemaa enamlastel ei saa kunagi sõjameestest küllalt olema.

Sellepärast kordame weel: rahu ei saa. Allaandmine rahu ei too. Ainult seda toob rahu, seda — kuni rahwuswaheliselt sarnane olukord luuakse, et wenelane meile enam pääle tungida ei wõi.

See silmapilk jõuab loodetawaste hiliseks kewadeks ehk wara suweks kätte, nimelt siis, kui rahukongress oma töö lõpetab. Üleüldine Wenemaa asjadesse segamine, mis ettenägemata tagajärgi wõiks tuua, jääb nähtawaste k rwale.

Weneri gi üksikutesse osadesse jagunemine wõetakse rahwuswaheliselt olewaks ning nendele maadele, kus juba kindel kord jalule on seatud, antakse rahwuswaheline kaitse. Nõuaua aga, kui seda sündinud pole, oleks meil asjata rahust rääkida. Peab sõdimal Peab lööma werist lahingut iga salgaga, olgu see enamwähem korraldatud sõjawäe salk, wõi lihtne röõwikute bande. Meile on nad ühetaolised kardetawad mõlemad, sest kui wõõrad wäed weel kord meie maast üle peaks käima, siis oleme meie kõige pööraseimatesse tangidesse pigistatud. (Selle pääle mõteldes täiwad sotsiaal-isamaalastel karwad pääs püsti hirmu pärast „Esta"). Sellepärast tohiksime küll loota, et keegi inimene Eestimaal oma elujärje otsust enamlaste sissetungimisega ei seo.

Edasi lausub „Sotsiaaldemokraat" järgmises numbris muu seas järgmiselt: „Wiimastel päewadel on Teie keskel kahtlased kihutajad ilmunud. Nad waletawad teile wõimatumaid asju ette. Sülitage nendele näkku, sest need on äraandjad ning prowokaatorid. Ütelge kõigile, kes teid kutsuwad rahutusi toime panema, et nad Juudase tööd teewad a et neil õigust pole ausale proletaarlasele oma nurjatu nõuandmisega läheneda. Heitke need kahtlased jäänused oma ridadest wälja."

Need on sõnad „sotsialistide" suust.

Ka meie hüüame: töölised ja maatamehed, heitke sarnased silmakirjateenijad, endised sotsialistlised „peamehed", endi ridadest wälja. Mitte mingisugust õnnetüttimise poliitikat.

Maha tööliste käsudega sahkerdajad!
Elagu klassiwõitlus!
Elagu sotsiaalne rewolutsioon!

„Esta".

Punane wäerind.

Teated 21. aprillil.

Eestimaa wäerind.

Peipsi jaoskond. Punased Eesti wäeosad olid sunnitud waenlase päälejurumise all natuke taganema 10 wersta kagu pool Waskнarwat.

Pihkwa jaoskonnas käiwad ainult kohalise tähtsusega wõitlused. Marienburgi sihil tungiwad meie wäed edukalt edasi.

Wolmari piirkonnas Heinaste sihis on waenlase pääletungimised punaste Läti wäeosade poolt weriselt tagasi lööd ud.

Wilna waenlase kätte langenud.

Waenlane, kes suurte jõududega Wilna pääle tungis, wõttis Wilna linna ära, meie wäeosasid taganema sundides.

Sõjawäe kommissariaadi päewakäsk.

Läti sõjawäe kommissariaat on päewakäsu awaldanud, kus muu seas kõwasti ära keelatakse punasewäelastel walgete poolt ülejookisikutega karmilt ümber käimine. Päewakäsk on sellega ühenduses, et waenlase pool häbematuid kuulujutte laiali kantakse, nagu tapaksid ja piinaksid punasewäelased walgete poolt ülejookisikuid.

Wäljamaalt.

Proletaarline rewolutsioon Türgimaal.

Türgimaal on proletaarline rewolutsioon alganud. Wäike-Asia maakonnad kuulutasid nõukogude wõimu wälja. Konstantinopolis asutati ruwolutsioonilise komitee, kes oma kätte sõjawägede juhatamise wõttis. Türgikonsul Odesas tegi ametlikku ettepaneku Nõukogude Wenemaaga ühenduse loomiseks.

Wene küsimus Prantsuse parlamendis.

Prantsuse parlamendis sõjawäe eelarwe harutusel tegi sotsialist Renaudele ettepaneku eelarwest 10 miljoni franki maha kustutada, mis Murmani ja Arhangelski wäerinnal olewate Prantsuse wägede ülespidamiseks oli määratud. Selle pääle seletas wälisasjade ministri abi Abramie, et Wenemaal põhjas ja läänes olewad wäed mitte Prantsusemaa isiklik, waid liitlaste ühine asi on. Prantsuse walitsus on teatanud, et ta sõjawädesid Wenemaale saata ei taha. Sest Prantsusmaa on ilmasõjas kõige raskemaid ohwrid kandnud ja ei taha õnnemängu pääle ühtegi soldatit enam ohwerdada. Pääminister Clemenceau wolitas minõ teatama, et tänasest päewast pääle ühtegi soldatit Wenemaale ei saadeta. Meie poliitika Wene enamlaste wastu on selge, mitte ainult Prantsusmaale, waid terwele Europale ja nendele maadele, kellega rahwuswahelises sõpruses oleme. Meie anname neile igasugust abi enamluse wastu wõitlemeseks. Meie ei jäta saatuse hooleks ei Poolamaad, ega Rumeenat ja Balkani riike. Meie anname neile toetust toiduainetes, materjaalis ja muudes tarwilistes asjades. Sarnane poliitika on kõigil neljal liitriigi walitsusel, kes rahukõnemuse otsustamist oma pääle on wõtnud. Abramie nõudmise pääle lükkas parlament Renaudeli ettepaneku 382 häälega 131 wastu tagasi.

Inglise tööliste wõit.

Suurt mõju awaldasid parlamendi järelwalimise tagajärjed Leyden-Westis, kus töölise kandidaat 2000 häält enam sai kui tema wastu, kun alles detsembrikuu walimistel unionistid 5000 häälenamuse säälsamas said. Lloyd-George wolitsusele on sellega suur löök antud. See näitab, et walitsuse poliitika wastu rahwa seas rahulolematus walitseb. „Temps" arwab, et selleks iseäranis rahuläbirääkimiste pikale wenitamine Pariisi konwerentsil põhjuseks on.

Wenemaalt.

Läbirääkimised admiral Apettiga.

Nõukogude wäejuhatuse saatkond pidas admiral Apettiga läbirääkimisi waherahu puhul, mis polkownik Trousoniga tehtud sai. Otsustati endise Wene laewastiku laewasid sadamasse jätta. Mitte ükski wabatahtlikkude wäe laewadest ei tohi Sewastopoli ligidale ilmuda. Saatkonna nõudmisel wõeti laewade päält kolmewärwilised lipud maha.

Keskmine talupoeg — kommunistide poolt.

Borisowis awati pääle Saksa okkupatsioonist wabanemist juba teine kreisi nõukogude kongress. Kongressi saadikute hulgas on palju kommunistisid, kes ühes keskmiste talupoegadega ülesastuwad.

Lätimaalt.

Riias, 17. aprillil. On selgeks teetud, et jaanuari ja weebruarikuu jooksul Riiast umbes 700 wasturewolutsionäärt, nagu parunist, majaomanikku, kaupmehi jne. ära on põgenenud. Nende poolt on maha jäetud 80 puuda mitmesugust warandust pääle mööblite, 2000 puuda hõbeasju, 1 puud kuldasju 100.000 rubla wäärtuses ja 200.000 rbl. eest muid wäärtasju.

Petljuralaste kuritööd.

Ühe Kiiewi linna rahwa miitingu puhul tähendas köneleja 53 Ukraina linnakest kus petljuralased taganemisel juutide rüüstamisi toime panid.

Nikolai II. jälgedes.

Siberist sõitnud isikud teatawad, et „nimepetis" keiserlikka sõitusid peab. Koltshak on niisuguste sõitude puhul kindralidest, polkownikutest jne. ümberpiiratud. Pidulikudel päewadel saadawad teda papid ja arhiereid.

Teated.

Neljapäewal, 24. aprillil s. a. kell 6 õhtul on

W. K. P. Eesti sektsiooni liikmete üleüldine koosolek.

Päewakord:

1. W. K. P. programm.
2. Kultuur-hariduse töö ja partei kontroll.
3. 1. mai pühitsemise küsimus.
4. Jooksmad asjad.

Iga erakonnaliige on kohustud tingimata ilmuma.

Teadaanne.

E. T. K. Majanduse Walitsuse Põllumajanduse osakonna poolt awatakse Luugas ühekuulised poliitilik-põllumajanduslised kursused, mille eesmärgiks on põllumajanduslisi tegelasi organisaatorisi, tulewaste Eesti Töörahwa Kommuuni piirides ettewõetawate põllumajanduslisste uuenduste läbiwiimiseks kommunistlises waimus ette walmistada.

Kursustel käsitatakse järgmisi õpeaineid:

1) Tööliste liikumise ajalugu.
2) Kommunism üleüldse ja põllumajanduses iseäraldi.
3) Teadusline suurpõllupidamine.
4) Algteadmised põllumajandusliseist raamatupidamisest j. n. e. ning pääle selle weel matemaatika ja õigestkirjutus.

Kursustel, kui ühel sõjalisel ükusel, saab kindel sõjawäeline kord maksma, niisama saawad kursantid punasewäelise ülespidamise ja palga.

Wastu wõetakse kõiki seltsilisi, kellel huwi ja wähegi algharidust on igal äripäewal kella kolmest poole kuueni, Luuga poligoni pääl, kasarm nr. 20, teisel korral.

Oppuse algus 25. märtsil s. a.

Kursuste organiseerimise kommisjoni esimees: A. Meibaum.
Sekretär: W. Kirik.

Meie Narwast ärapõgenenud punasewäelaste perekonnad ja nõukogu teentjad oleme Samarasse jõudnud ja tahame siin aiatöö-kommuuni asutada. Palume ühtlasi meile ajakirjandust ja ajalehta saata, millest siin suur puudus on. Terwitame kõiki Eesti seltsimehi.

Põgenejate nimekiri on järgmine:

Perekonnad:

1) Madis Jõgi,
2) Rosalie Mõtlik,
3) Amalie Klaaman,
4) Juhan Triip,
5) Kristine Nello,
6) Karl Muts,
7) Joseb Wända,
8) Miina Kütt,
9) Elfride Wiegas,
10) August Breem.

Üksikut:

11) Woldemar Rand,
12) Lilli Lallo,
13) Oswald Melgand,
14) Robert Galinskij,
15) Pauline Tõnisson,
16) Ekaterina Seemann,
17) Lilli Matrus,
18) Elfriede Beletski,
19) Leena Oder.

Aadress: Самара, Ново-Садовая улица, Клуб Коммунистов 3-го района, Трубочного Завода. I-ая Эстонская Трудовая Коммуна.

Palume ka „Töölist" ära trükita.

Wäljaandja: Wenemaa Kom. Partei Eesti Osak. Peterburi komitee.
Wastutaw toimetaja: Toimetuse kolleegium

14-я Государств. типография, Петроград, Социалистическая (бывш. Ивановская). 14.